

[Forsvarsministeren.]

lejlighed. Jeg har ikke kunnet finde det endnu, men jeg tror i hvert fald at kunne sige, at Danmarks 1 000 mand i de grænseegne, hvor de befinder sig, i alt fald hverken er skyld i valgresultatet i Nedresachsen eller udfaldet af præsidentvalget i Østrig.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen og jeg er jo ikke enige om vurderingen i den givne strategiske situation af troppebaseringen på den vesteuropæiske front; vi er ikke enige i udgangspunkterne og heller ikke i konklusionerne. Det ærede medlem mener, at den styrke, der her er tale om, som virker sammen med betydeligt større norske styrker og sammen med engelske styrker i det pågældende område, ikke har nogen som helst betydning i den givne situation. Jeg tror, at efterhånden som forsvarsplanerne for Vesteuropa træder fra papiret ud i virkeligheden, vil hele det billede, som det ærede medlem tegner, ikke komme til at passe, og jeg kan i hvert fald ikke erkende, at den geografiske placering af de danske, norske og engelske styrker ikke betyder en tiltrængt beredskabsstyrkelse og forsvarsmæssig styrkelse af geografiske områder, hvor det er af interesse for Danmark og forøvrigt også for Norge at have en militær styrke stående. Men altså, jeg skal afstå fra diskussionen derom. Det afhænger jo af den vurdering, man nu engang anlægger med hensyn til disse spørgsmål. Ved afgivelsen af betænkningen om rigsdagsbeslutningen vedrørende den fælleseuropæiske hær har et stort flertal her i tinget klarlagt et synspunkt, der afviger fra det ærede medlems, og det er et synspunkt, som jeg tror der er mere realitet i end det, som det ærede medlem er talsmand for.

(Kort bemærkning).

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg har ikke nogen særlig interesse i at minde om det radikale venstres afstemning i 1947, og det var på ingen måde for at drille det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at jeg gjorde det, men jeg syntes, der i talen var en vending, der kunne give indtryk af, at partiet hele tiden havde indtaget det samme standpunkt som nu, og da det kunne være, at der var nogle, hvis hukommelse var kort nok til, at de kunne tro på det, syntes jeg, at et lille korrektiv var nødvendigt — i al venlighed.

Jeg skal iøvrigt ikke forlænge diskussionen med det ærede medlem hr. Alfred Jensen, men jeg kan ikke finde mig i den forvrængning af mine udtalelser, som det ærede med-

lem her gjorde sig skyldig i, idet han fremstillede det, som om jeg skulle være glad over, at der havde vist sig at være 11 pct. nazister i Nedresachsen, og at jeg skulle være glad over, at de havde fået lov til at deltage i valget. Spørgsmålet om, hvorvidt man skal lade et sådant parti deltage i valget eller ej, kunne man jo godt diskutere; det skal jeg afstå fra ved denne lejlighed. Jeg har ikke udtrykt glæde over, at der er nazisme i Tyskland, men jeg har sagt, at man dog godt kunne anlægge den betragtning, at hvis folk får lov at bekende kulør og der viser sig kun at være 11 pct. nazister der, hvor de før har haft magten, så er det ikke noget, man bare kan feje til side eller karakterisere med de bemærkninger, som det ærede medlem her har anvendt. Det var det, jeg mente. Det synes jeg ikke det ærede medlem skulle forsøge på at gøre til noget andet.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg må forstå det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s udtalelse sådan, at han er enig med mig i, at det er en skandale, at der tolereres nazistiske organisationer i Tyskland, at det er en skandale, at der arbejdes på at genoplive den ikke afdøde, men døende nazisme.

Ministeren påstod, at han ikke kunne finde nogen mening i det, jeg har sagt, og mente, at hvis der skulle være logik i det, måtte jeg hævde, at man skulle sende flere og større styrker til Tyskland for at styrke besætteléstropperne.

Ja, det, jeg talte for, var jo en anden politik, en anden administration af besættelsen, hvorved det sikredes, at nazismen blev udryddet, at løfterne fra 1945, de højtidelige løfter fra Potsdamerklæringen, blev overholdt. Det er ikke et spørgsmål om militære styrker, det er et spørgsmål om den politik, der føres, om man giver befolkningen ordentlige vilkår at leve under, om man tager jorden fra godsejerne, fabrikkerne fra de store spekulanter og sikrer, at det bliver folkets interesser, der bliver afgørende for deres drift. Det har man ikke gjort i Vesttyskland, men man har ydermere, foruden at opretholde disse tilstande, tilladt nazisterne at arbejde som organisation. Det er det, jeg har vendt mig imod, og hvis man ikke kan få en anden administration af Vesttyskland, en anden politik overfor Vesttyskland end den, vestmagterne har præsteret, så må man hellere hæve besættelsesstatutten og lade tyskerne selv ordne deres egne indre anliggender. Det tror jeg